

וּלְהַכִּי מַחְזֵה שְׂדֵי כְדַאֲמָרֵן, וְלְהַכִּי אֶתְעַנְשׁוּ,
 וְאֶתְעַנְשׁוּ לְעֵילָא, וְאֶקְרוּן מַחְזֵה, כְּמַה
 דְּאֵת אָמַר (מלכים א' ז') וּמוּל מַחְזֵה אֶל מַחְזֵה. עֲנַפֵּא
 דְּנִפְק מִתַּמָּן. וּמֵאן הָהוּא מַחְזֵה עָזָא וְעֻזְאֵל, דְּאֵינוּן
 נוּפֵל וְגִלּוּי עֵינַיִם, וְאֵיהוּ מַחְזֵה שְׂדֵי, דְּהָהוּ חָמָא נוּפֵל
 וְגִלּוּי עֵינַיִם.

אֵן הָהוּא בְּלָעָם בְּהֵיחֵא שַׁעְתָּא. אִי תִימָא בְּמַדְיָן, הָא
 כְּתִיב וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ לְעַמִּי. אִי אֶזֶל לִיה, מָאן
 יְהִיבֵיה בְּמַדְיָן. אֶלָּא הָהוּא רָשָׁע, כִּיּוֹן דְּחָמָא דְּנִפְלוּ
 מִיִּשְׂרָאֵל אַרְבַּע וְעֶשְׂרִין אֶלְפֵי עַל עֵיטוּי, אֶתְעַכְבַּ תַּמָּן
 וְהָהוּא בְּעֵי מַנִּייתוּ אַגְרוּי. וּבְעוּד דְּאֶתְעַכְבַּ תַּמָּן, אֶתָּא
 פְּנָחַם וְרַבְרַבְנֵי חֵילָא לְתַמָּן.

כִּיּוֹן דְּחָמָא לְפְנָחַם, פָּרַח בְּאֵיירָא, וְתֵרִין בְּנוּהֵי
 עַמִּיָּה, יוֹנוֹם וְיוֹמְבְּרוֹם. וְאִי תִימָא, הָא מִיתוּ
 בְּעוּבְדָא דְּעַגְלָא, דְּהָא אֵינוּן עֲבָדוּ. אֶלָּא חָכִי הָהוּא

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

הַלֵּךְ לוֹ, מִי נָתַן אוֹתוֹ בְּמַדְיָן? אֶלָּא אוֹתוֹ
 רָשָׁע, כִּיּוֹן שְׂרָאָה שְׁנַפְלוּ מִיִּשְׂרָאֵל כִּי־ד אֶלְפֵי
 עַל עֲצוּתָיו, הִתְעַכְבַּ שָׁם, וְהָיָה רוּצָה מֵהֶם
 שְׂכָרוֹ. וּבְעוּד שֶׁהִתְעַכְבַּ שָׁם, בָּא פְּנָחַם וְגִדּוּלֵי
 הַחֵיל לְשָׁם.

כִּיּוֹן שְׂרָאָה אֶת פְּנָחַם, פָּרַח בְּאֵייר, וְשָׂנִי
 בְּנֵי עַמּוֹ, יוֹנוֹם וְיוֹמְבְּרוֹם. וְאִם תֹּאמַר, הָרִי
 מִתּוֹ בְּמַעֲשֵׂה הָעַגְלָא, שְׁהָרִי הֵם עָשׂוּ אוֹתוֹ?

וְלָכֵן מַחְזֵה שְׂדֵי, כְּמוֹ שְׂאֲמַרְנוּ. וְלָכֵן נַעֲנְשׂוּ
 וְנַעֲנְשׂוּ לְמַעְלָה, וְנִקְרְאוּ מַחְזֵה, כְּמוֹ שְׂאֲמַר
 (מלכים א' ז') וּמוּל מַחְזֵה אֶל מַחְזֵה. עָנַף שְׂיוּצָא
 מִשָּׁם. וּמִיְהוּ אוֹתוֹ מַחְזֵה? עָזָא וְעֻזְאֵל, שֶׁהֵם
 נִפְּלוּ וְגִלּוּי עֵינַיִם, וְהוּא מַחְזֵה שְׂדֵי, שֶׁהָיָה
 רוּצָה נוּפֵל וְגִלּוּי עֵינַיִם.

אֵיפֹתָ הָיָה בְּלָעָם בְּאוֹתָהּ שַׁעָה? אִם תֹּאמַר
 בְּמַדְיָן, הָרִי פְּתוּב וְעַתָּה הִנְנִי הוֹלֵךְ לְעַמִּי. אִם

וְדָאִי, וְדָא הוּא דְכְּתִיב, (שמות לב) וַיְפֹל מִן הָעַם בַּיּוֹם
 הַהוּא כְּשִׁלְשֵׁת אֲלֹפֵי אִישׁ. וְכִי לָא הוּוּ יַדְעֵי חֲשַׁבְנָא
 זְעִירָא דָא, וְהָרִי כְּמָה חוֹשְׁבָנִין אַחְרָנִין, רַמְאִין עֲלָאִין
 וְרַבְרָבִין, יַדַּע קָרָא לְמַמְנֵי, וְהָכָא כְּשִׁלְשֵׁת אֲלֹפֵי
 אִישׁ. אֲלָא אֵינּוֹן בְּנֵי דְבַלְעָם, יוֹנּוּ"ם וַיּוֹמְרוּ"ם, דִּהוּוּ
 שְׁקָלֵי כְּשִׁלְשֵׁת אֲלֹפֵי אִישׁ.

אֲלָא הַהוּא רָשָׁע, כָּל חֲרָשִׁין דְּעֲלָמָא תְּוּה יַדַּע, וְנָטַל
 אוֹף הָכִי חֲרָשִׁין דְּבְנֵי, דִּהוּוּ רְגִילִין בְּהוּ, וּבְהוּ
 טָאם וְאַסְתִּילָק. פְּנָחַם חָמָא לִיה, דִּהוּוּ בַר נָשׁ חַד
 טָם בְּאֵיורָא, וְהוּוּ מִסְתִּילָק בְּאֵיורָא מַעֲיָנָא, רַמְאִ קָלָא
 לְבַנֵּי חִילָא, אָמַר אִית מָאן דִּי־דַע לְמַפְרַח אַבְתָּרִיָּה
 דִּהַהוּא רָשָׁע, דִּהָא בַלְעָם אִיהוּ, חָמוּ לִיה דִּהוּוּ טָאם.

צְלִיָּה בְּרִיָּה דִּשְׁבָּטָא דְדָן, קָם וְנָטַל שְׁלֹטְנֵי דִּשְׁלִיט
 עַל חֲרָשִׁין, וּפְרַח בְּתָרִיָּה. בֵּינּוֹן דִּחְמָא לִיה

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וְלָקַח גַּם כֶּךָ בְּשֵׁפִי בְנֵי שְׁהִי רְגִילִים בְּהֶם,
 וּבְהֶם טָם וְעֵלָה. פְּנָחַם רָאָה אוֹתוֹ, שְׁהִיָּה
 אָדָם אַחַד טָם בְּאֵיור וְהִיָּה מִתְעַלָּה בְּאֵיור
 מִהַעֲיֹן, חֲרִים קוֹל לְבַנֵּי חִיל וְאָמַר: יֵשׁ מִי
 שְׂיֹדַע לְפָרַח אַחְרֵי אוֹתוֹ רָשָׁע, שְׁהָרִי בַלְעָם
 הוּא? רָאוּ אוֹתוֹ שְׁהִיָּה טָם.

צְלִיָּה בְּן שְׁבָט דָן קָם, וְלָקַח שְׁלֹטוֹן שְׁשׁוֹלֵט
 עַל בְּשֵׁפִים וּפְרַח אַחְרָיו. בֵּינּוֹן שְׂרָאָה אוֹתוֹ,

אֲלָא כֶּךָ הִיָּה בּוֹדָאִי, וְהוּוּ שְׁכַתּוּב (שמות לב)
 וַיְפֹל מִן הָעַם בַּיּוֹם הַהוּא כְּשִׁלְשֵׁת אֲלֹפֵי אִישׁ.
 וְכִי לָא הִיּוּ יוֹדְעִים חֲשַׁבּוֹן קָמָן זָה? וְהָרִי כְּמָה
 חֲשַׁבּוֹנוֹת רַמִּים עֲלִיּוֹנִים וְגִדּוּלִים יַדַּע דְּכַתּוּב
 לְמַנּוֹת, וְכָאן כְּשִׁלְשֵׁת אֲלֹפֵי אִישׁ? אֲלָא אֵלוּ
 בְנֵי בַלְעָם, יוֹנּוּ"ם וַיּוֹמְרוּ"ם, שְׁהִיּוּ שְׁקוּלִים
 כְּשִׁלְשֵׁת אֲלֹפֵי אִישׁ.

אֲלָא אוֹתוֹ רָשָׁע, כָּל בְּשֵׁפִי הַעוֹלָם הִיָּה יוֹדַע,

הַהוּא רָשָׁע, עֶבֶד אֲרָחָא אֲחֵרָא בְּאֵיירָא, וּבְקַע חֲמִישׁ
 אֲוִירִין בְּהַהוּא אֲרַח, (דף קצ"ד ע"ב) וְאֶסְתַּלַּק וְאֶתְכַפִּי מֵעֵינָא,
 כִּדִּין אֶסְתַּמְנֵן צְלִיָּה בְּהַהוּא שַׁעְתָּא, וְהוּהוּ בְּצַעְרָא דְלֹא
 הָוָה יָדַע מַה יַּעֲבִיד. רָמָא לִיה קָלָא פְּנָחַס וְאָמַר,
 טוּלָא דְתַנְיִנְיָא דְרַבְעִין עַל פֶּל חוּיִין, הַפּוּד בְּמִזְיִיד.
 מִיד יָדַע וְנָגְלִי הַהוּא אֲרָחָא, וְעָאֵל לְגַבִּיָּה. מִיד אֶתְנַגְלִי,
 וְנַחְתּוּ תַרְוַיְיָהוּ קַמִּיהָ דְפְּנָחַס.

תָּא חוּי, הַהוּא רָשָׁע כְּתִיב בֵּיה וַיִּלְךְ שָׁפִי, דָּא הוּא
 עֲלִיּוֹן דְדַרְגִּין דִּילִיָּה, חוּיָא דְכוּרָא. צְלִיָּה נָטַל
 תַּרִּין, דְכַר וְנִקְבָּא. וּבְהַהוּא שְׁלִיט עָלֵיהּ, בְּגִין
 דְשְׁלַטְנּוּ דְשְׁלִיט עָלֵיָּהּ נָטַל, וְאֶתְכַפִּיּוֹן קַמִּיהָ. וְדָא
 הָוָה (בראשית מט) שְׁפִיפּוֹן עָלֵי אֲרַח. עַל הַהוּא אֲרַח,
 דְעֶבֶד הַהוּא רָשָׁע, דְכְּתִיב (בראשית מט) יְהִי דָן נַחֲשׁ עָלֵי
 דְרָךְ, דָּא שְׂמִשׁוֹן. שְׁפִיפּוֹן עָלֵי אֲרַח, דָּא צְלִיָּה.

לשון הקודש

בֵּא וּרְאָה, אוֹתוּ רָשָׁע כְּתוּב בּוּ וַיִּלְךְ שָׁפִי,
 זְהוּ עֲלִיּוֹן שְׁדַרְגוּתָיו נַחֲשׁ זָכַר. צְלִיָּה לְקַח
 שְׁנַיִם, זָכַר וְנִקְבָּה, וּבּוּ שְׁלַט עָלָיו, מִשׁוּם
 שְׁהַשְׁלַטוֹן שְׁשׁוּלַט עָלֵיהֶם לְקַח וְהַתְּכַוֵּן
 לְפָנָיו. וְזֶה הִיךְ (בראשית מט) שְׁפִיפּוֹן עָלֵי אֲרַח. עַל
 אוֹתוּ אֲרַח שְׁעֵשָׂה אוֹתוּ רָשָׁע, שְׁכַתוּב (שם)
 יְהִי דָן נַחֲשׁ עָלֵי דְרָךְ - זֶה שְׂמִשׁוֹן. שְׁפִיפּוֹן
 עָלֵי אֲרַח - זֶה צְלִיָּה.

אוֹתוּ רָשָׁע, עֲשָׂה דְרָךְ אַחַר בְּאֵייר, וּבְקַע
 חֲמִישָׁה אֲוִירִים בְּאוֹתוּ דְרָךְ, וְהַתְּעַלָּה
 וְהַתְּכַפֵּה מִהַעֲיִן, וְאִזּוּ הַסְתַּמְנֵן צְלִיָּה בְּאוֹתָהּ
 שְׁעָה וְהִיךְ בְּצַעַר, שְׁלֹא יָדַע מַה יַּעֲשֶׂה. הַרִים
 אֵלָיו פְּנָחַס קוֹל וְאָמַר: צַל תַּנְיִנְיָם שְׂרוּבְצִים
 עַל כָּל הַנְּחָשִׁים, הַפּוּד בְּשַׁעְרוֹתֶיךָ. מִיד יָדַע
 וְנָגְלָה אוֹתוּ מְקוּם, וְנִכְנַס אֵלָיו. מִיד הַתְּנַגְלָה,
 וַיִּרְדּוּ שְׁנֵיהֶם לְפָנָי פְּנָחַס.

הַנּוֹשֵׁךְ עֵקְבֵי סוּם, דָּא עִירָה, דִּתְהוּ בְּהִדְיָה דְדוּד,
 דִּתְהוּ אֲתֵי מִדָּן, וּבְגִינֵיהּ, תִּלְיָא גְבוּרְתֵיהּ
 בְּדוּד, דְּכִתִּיב (שמואל ב ח) וַיַּעַקֵּר דוּד אֶת כָּל הָרֶכֶב.
 וַיַּפּוּל רֹכְבּוֹ אַחֲזָר, דָּא שְׂרָיָה, דְזַמִּין לְמִיתֵי בְּהִדְיָה
 מְשִׁיחָא דְאַפְרִים, וְאִיהוּ הָיִי מִשְׁבֵּטָא דְדָן, וְזַמִּין אִיהוּ
 לְמַעַבְדַּ נְוִקְמִין וּקְרָבִין בְּשָׂאֵר עַמִּין. וְכַד דָּא יְקוּם,
 בְּדִין מְחַפָּא לְפּוֹרְקָנָא דִּישְׂרָאֵל, דְּכִתִּיב (בראשית מט)
 לִישׁוּעַתְךָ קוּיָתִי יְיָ. וְאַף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ לְהֵאֵי קָרָא,
 אֲבָל בְּרִירוֹ דְּמַלְהָ כְּמָה דְּאַתְמָר, וּכְמָה דְּאוּקְמוּהָ.
 וְעַל דָּא אַתָּא קָרָא וְאוֹכַח.

בֵּינָן דְנִחַת הַהוּא רָשָׁע לְקַמֵּי פְנַחֵס, אֲמַר לֵיהּ, רָשָׁע,
 כְּמָה גְלַגּוּלִין בִּישִׁין עֲבָדַת, עַל עַמָּא קְדִישָׁא.
 אֲמַר לֵיהּ לְצַלִּיָּה, תָּא וְקַטְלֵיהּ, וְלֹא בְּשָׂמָא, דְּלֹא
 אֲתַחֲזִי הֵאֵי, לְאַדְכָּרָא עָלֵיהּ קְדָשָׁה עֲלָאָה, בְּגִין דְּלֹא
 תִּיפּוּק נְשַׁמְתֵּיהּ, וְתַתְּכַלִּיל בְּמַלְיָן דְּדַרְגִּין קְדִישִׁין.

לשון הקודש

ה'. וְאַף עַל גַּב שְׁפָרְשׁוּהוּ לְפָסוּק זֶה, אֲבָל
 בְּרוּר הַדְּבָר כְּמוֹ שְׁנֹאמַר וְכְמוֹ שְׁפָרְשׁוּהוּ,
 וְעַל זֶה כָּא הַפָּסוּק וּמוֹכִיחַ.

בֵּינָן שְׂרָדָא אוֹתוֹ רָשָׁע אֶל פְּנַחֵס, אֲמַר לוֹ:
 רָשָׁע! כְּמָה גְלַגּוּלִים רְעִים עֲשִׂיתָ עַל הָעָם
 הַקְּדוֹשׁ. אֲמַר לוֹ לְצַלִּיָּה: כָּא וְהִרְגֵנּוּ אוֹתוֹ, וְלֹא
 בְּשֵׁם, שְׂלֵא רְאוּי זֶה לְהוֹפִיר עָלָיו קְדָשָׁה
 עֲלִיזָנָה, בְּשִׁבְלִי שְׂלֵא תַצֵּא נְשַׁמְתוֹ וְתַכְלֵל

הַנּוֹשֵׁךְ עֵקְבֵי סוּם – זֶה עִירָה, שְׁהָיָה עִם דוּד,
 שְׁהָיָה כָּא מִדָּן, וּבְגִלְלוֹ תְלוּיָהּ גְבוּרְתוֹ בְּדוּד,
 שְׁכִתּוּב (שמואל ב ח) וַיַּעַקֵּר דוּד אֶת כָּל הָרֶכֶב.
 וַיַּפּוּל רֹכְבּוֹ אַחֲזָר – זֶה שְׂרָיָה, שְׁעֲתִיד לְבֹא
 יחד עִם מְשִׁיחַ בֶּן אֶפְרַיִם, וְהוּא מִשְׁבֵּט דָּן,
 וְעֲתִיד הוּא לְעֲשׂוֹת נְקָמוֹת וּקְרָבוֹת בְּשָׂאֵר
 הָעַמִּים. וּכְשִׁזְהָ יְקוּם, אִזּוּ מְחַכָּה לְנֶאֱלֹת
 יִשְׂרָאֵל, שְׁכִתּוּב (בראשית מט) לִישׁוּעַתְךָ קוּיָתִי

וְתִתְקַיֵּים בֵּיה מַה דְּאָמַר תְּמוֹת נַפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאִים.
 בְּהֵהוּא שְׁעֵתָא עָבַד בֵּיה כְּמַה זַיְנֵי מוֹתָא, וְלֹא
 מוֹת, עַד דְּנָטַל חֲרָבָא דְהָוָה תְּקִין (ס"א חֲקִיק)
 עֲלוּי חוּיָא מֵהֵאִי סְטָרָא, וְחוּיָא מֵהֵאִי סְטָרָא. אָמַר
 לִיה פְּנַחֶם, בְּדִילִיה טוֹל (נ"א קְטוֹל לִיה), וּבְדִילִיה יְמוֹת.
 בְּדִין קְטַל לִיה, וְיִכִּיל לִיה. דְּכַךְ אֲרַחוּי דְהֵהוּא
 סְטָרָא, מָאן דְּאָזַל אֲבַתְרָאָה, בְּהָ יְמוֹת, וּבְהָ תַפּוּק
 נְשַׁמְתִּיה, וּבְהָ תַתְּבַלִּיל. וְהָכִי מוֹת בְּלַעַם, וְדִיַיְנֵי לִיה
 בְּדִינֵין בְּהֵהוּא עֲלֵמָא, וְלֹא אֲתַקְבִּיר לְעֵלְמִין. וְגַרְמוּי
 כְּלָהוּ אֲתַרְקְבוּ, וְאֲתַעְבִּידוּ כְּמַה חוּיִין מְזוּתְמִין, מְנַזְקֵי
 שְׂאֵר בְּרִיִין, וְאֲפִילוּ תוֹלְעֵתִין דְהוּוּ אֲכִילֵי בְשָׂרִיה,
 אֲתַתְּדְרוּ חוּיִין.

אֲשַׁכְּחֵנָּא בְּסַפְרָא דְאֲשְׁמוּדָאִי, דִּיחָב לִיה לְשִׁלְמוֹה
 מִלְּפָא, דְכָל מָאן דְהָוָה בָּעֵי לְמַעְבַּד
 חֲרָשִׁין תְּקִיפִין סְתִימִין דְעֵינָא. אִי יַדַּע טַנְרָא דְנַפְל

 לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

ובו יכלל. וכך מת בלעם, ודנים אותו בדיני
 אותו העולם ולא נקבר לעולמים. וכל
 עצמותיו נרקבו, ונעשו כמה נחשים מזהמים
 מזיקים שאר בריות, ואפלו התולעים שהיו
 אוכלים בשרו הפכו לנחשים.

מַצְאָנוּ בספרו של אשמודאי שנתן לשלמה
 המלך, שכל מי שהיה רוצה לעשות בשפים
 חזקים נסתרים מהעין, אם ידע הסלע ששם

בדברים של דרגות קדושות, ותתקיים בו מה
 שאמר תמות נפשי מות ישרים.

בְּאוֹתָהּ שעה עשה בו כמה מיני מות ולא
 מת, עד שלקח חרב שהיה מתקן (חֲקִיק) עליה
 נחש מצד אחד ונחש מצד שני. אמר לו
 פנחם: בשלך קח (חַרְג אֹתוֹ), ובשלך ימות. אז
 חרג אותו ויכל לו. שפך דרוך אותו צד – מי
 שהולך אחריו, בו ימות, ובו תצא נשמתו,

תָּמֹן בְּלָעַם, יִשְׁבַּח מֵאִינוֹן חוּיִן דִּהוּוּ מִגְרָמֵי דִּהְהוּא
רְשָׁע, אִי יִקְטִיל חַד מִנִּיּוּהוּ, רִישָׁא דִּילִיה בִּיה יַעֲבִיד
חֲרָשִׁין עֲלָאִין, בְּגוּפָא דִּילִיה חֲרָשִׁין אַחֲרָנִין, בְּזַנְבָּא
דִּילִיה חֲרָשִׁין אַחֲרָנִין. תָּלַת זִינֵי חֲרָשִׁין, אִית בְּכָל
חַד וְחַד.

מִלְּבַת שְׂבָא כַד אָתַת לְגַבֵּי שְׁלֹמֹה, מֵאִינוֹן מַלְיָן
דְּשָׂאִילַת לְשְׁלֹמֹה, אַמְרַת, גְּרָמָא דְחַוְיָא
דְּתָלַת חֲרָשִׁין בְּמַה נְתַפְס. מִיָּד (מַלְכִים א' ז') לֹא הָיָה דְבָר
נְעֻלָם מִן הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד לָהּ, אִיהִי שְׂאִילַת
עַל דָּא, וְהוֹת אַצְטְרִיכַת לְאִינוֹן חוּיִן. וְלֹא יִכִּילַת
לְנַטְלָא חַד מִנִּיּוּהוּ. מָה אָתִיב לָהּ מַלְיָן דִּהוּוּ בְּלָבָה.
כִּד אֹדְעָ לָהּ, דְּכִתִּיב וַיִּגֵּד לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל דְּבָרֶיהָ.
אִינוֹן חוּיִן, לֹא יִכִּלִין לֹזֵן כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, בַּר מִמְלָה
דְּרִזָּא חֲדָא, וּמְאִי אִיהוּ. שְׂכַבַת זֶרַע רוּתַחַת.

לשון הקודש

— (מלכים-א ז') לא היה דבר נעלם מן המלך
אשר לא הגיד לה. היא שאלה על זה, והיתה
צריכה אותם נחשים, ולא יכלה לקחת אחד
מהם. מה השיב לה? דברים שהיו בלבה. כד
הודיע לה, שכתוב ויגד לה שלמה את כל
דבריה. אותם נחשים לא יכולים להם כל בני
העולם, פרט לדבר של סוד אחד. ומהו?
שכבת זרע רותחת.

נפל בלעם, ומצא מאותם נחשים שהיו
מעצמות אותו הרשע, אם יהרג אחד מהם –
בראשו יעשה כשפים עליונים, בגופו כשפים
אחרים, בזנבו כשפים אחרים. שלשה מיני
כשפים בכל אחד ואחד.

כשפאה מלבת שבא לשלמה, מאותם
דברים ששאלה את שלמה, אמרה: עצם
הנחש של שלשה ראשים במה נתפס? מיד

וְאִי תִימָא מָאן יָכִיל. אֵלָּא, בְּשַׁעֲתָא דְהָהוּא שְׂכַבְתָּ
 זְרַע אֶפְיָק בְּר נָשׁ, פִּד אִיהוּ בְּתִיאֹבְתָא, אֶפְיָק
 לָהּ לְשַׁמָּא דְהָהוּא חוּיָא, בְּרַעוּתָא דְתִיאֹבְתָא. פִּד
 נְפִיק בְּרַתִּיחוּ, נְטִילִי לִיהּ מִיַּד בְּלָבוּשָׁא תָדָא, וְהָהוּא
 לְבוּשָׁא זְרַקִין לְגַבֵּי חוּיָא, מִיַּד כְּפִיף רִישִׁיהּ, וְתַפְסֵן
 לִיהּ, כְּמַה דְתַפִּים תְּרַנְגוּלָא דְבִיתָא. וְאִי בְּכָל מָאנִי
 קָרְבִין דְעֵלְמָא, יִגְחֹן בְּחַד מְנִייהוּ, לָא יִכְלִין לִיהּ.
 וּבְהָאִי, לָא אֶצְטְרִיךְ בְּר נָשׁ בְּעֵלְמָא מָאנִי קָרְבָא, וְלָא
 מְלָה אַחְרָא וְלָא אֶצְטְרִיךְ לְאַסְתְּמָרָא מְנִייהוּ דְהָא
 כְּלָהוּ אֶתְכַפִּיין לְגַבִּיהּ. כְּדִין אֶתְדַבְּקוּ אֵינּוֹן מַלְיָן
 בְּלַבְבָּהּ, וְתַאֲיִבַת לְהָאִי.

מִכָּאן וְלַהֲלָאָה אֶלְעֶזֶר בְּרִי, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד
 מַה דְעֶבֶד בְּהָהוּא תִיִּבָא, וְרַזִין סְתִימִין אֲלִין,
 לָא אֶצְטְרִיכוּ לְגַלְאָה, אֲבָל בְּגִין דְחֻבְרִיא דְהָכָא
 יִנְדַעוֹן אֲרַחִין סְתִימִין דְעֵלְמָא, גְּלִינָא לְכוּ. דְהָא כְּמַה

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

יכולים לא. ובה לא צריך אדם בעולם כלי
 קרב ולא דבר אחר, ולא צריך להשמר מהם,
 שהרי כלם נכפים אליו. אז דבקו הדברים
 הללו בלבבה, והתאונתה להן.

מכאן והלאה, אלעזר בני, הקדוש ברוך
 הוא עושה מה שעושה באותו רשע, וסודות
 נסתרים אלו לא הצטרכו להתגלות. אבל
 משום שהחברים שפאן ידעו דרכים נסתרים

ואם תאמר, מי יכול? אלא בשעה שקראיש
 מוציא אותה שכבת זרע כשהוא בתאונה,
 מוציא אותה לשם אותו נחש ברצון התאונה.
 כשיוצאת רותחתה, לוקחים אותה מיד
 בלבוש אחד, ואותו לבוש זורקים לנחש,
 מיד בופף ראשו, ותופסים אותו כמו
 שתופסים תרנגול הבית. ואם בכל כלי
 הקרב של העולם יערכו באחד מהם – לא

נְמוּסִין סְתִימִין אֵינּוֹן בְּעֵלְמָא, וּבְנֵי נֶשָׂא לָא יַדְעִין,
 וְאֵינּוֹן פְּלִיאָן סְתִימִין, רַבְרָבָן וְעֵלְאִין. עָלִיָּהּ, וְעַל
 יְדָמֵי לִיָּהּ, קָרְאָן (משלי י) וְשֵׁם (דף קצ"ה ע"א) רְשָׁעִים יִרְקֹב.
 זְכָאִין אֵינּוֹן זְכָאֵי קְשׁוּמֵי, עָלִיָּהּ כְּתִיב, (תהלים קמ) אַךְ
 צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ וְגו'.

וְעַתָּה לְכָה נָא אָרְהָ לִי אֵת הָעַם הַזֶּה וְגו' (במדבר כב)
 רַבִּי אַבְא פִתַּח, (תהלים קב) תִּפְלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטוּף
 וְגו', תִּלְתַּת אֵינּוֹן דְּכְתִיב בְּהוּ תִפְלָה. וְאוֹקְמוּהָ מַלְּחָ
 דָּא, (אבגל מלך דא) חַד הָזָה מִשָּׁה, וְחַד הָזָה דְדוּד, וְחַד עָנִי,
 דְאֵתְפְּלִיל בְּהוּ, וְאֵתְחַבֵּר בְּהוּ. וְאֵי תִימָא, הָא
 כְּתִיב (חבקות ג) תִּפְלָה לְחַבְקוּק הַנְּבִיא, הָא אַרְבַּע אֵינּוֹן.
 אֵלָא חַבְקוּק לָאוּ בְּגִין תִּפְלָה הָזָה, וְאַף עַל גַּב דְּכְתִיב
 בֵּיהּ תִפְלָה, תּוֹשְׁבַחְתָּא וְהוֹדָאָה אִיהוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִין.
 הוּא, עַל דְאֵחִיא לִיָּהּ, וְעַבְד עֲמִיָּה נִסִּין וְגַבְוֵרָן, דְהָא
 בְּרִיָּה דְשׁוֹנְמֵי הָזָה.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

וְגו'. שְׁלֹשָׁה הֵם שְׂפָתוֹב בְּהֵם תִּפְלָה. וּבְאֵרו
 דְּבַר זֶה (אבגל דְּבַר זֶה) – אַחַד הִיָּה מִשָּׁה, וְאַחַד
 הִיָּה דוּד, וְאַחַד עֵנִי, שְׁנַכְלָל בְּהֵם וְהֵתְחַבֵּר
 בְּהֵם. וְאִם תֵּאמַר, הֲרֵי בְּתוּב (חבקות ג) תִּפְלָה
 לְחַבְקוּק הַנְּבִיא – הֲרֵי אַרְבַּעָה הֵם? אֵלָא
 חַבְקוּק לָא בְּגַלְל תִּפְלָה הִיָּה, וְאַף עַל גַּב
 שְׂכַתוּב בּוּ תִפְלָה, תּוֹשְׁבַחְתָּא וְהוֹדָאָה הִיא
 לְקוּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל שְׁהֵחִיָּהּ וְעָשָׂה אֶתּוּ

שֶׁל הָעוֹלָם, גְּלִיתִי לָכֶם. שִׁהְרִי בְּמָה מְנַהֲגִים
 נִסְתָּרִים הֵם בְּעוֹלָם וּבְנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים,
 וְאוֹתָם פְּלִאוֹת נִסְתָּרִים, גְּדוּלִים וְעֵלְיוֹנִים.
 עָלְיוֹ וְעַל שְׂדוּמָה לוֹ קָרְאָנוּ, (משלי י) וְשֵׁם
 רְשָׁעִים יִרְקֹב. אֲשֶׁרִיָּהֶם צַדִּיקֵי הָאֱמֶת, עָלִיָּהֶם
 בְּתוּב (תהלים קמ) אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ וְגו'.

וְעַתָּה לְכָה נָא אָרְהָ לִי אֵת הָעַם הַזֶּה וְגו'.

רַבִּי אַבְא פִתַּח, (שם קב) תִּפְלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטוּף

אָבֵל תִּלְתָּא אֵינוֹן דְּאַקְרוֹן תִּפְלָה. (תהלים ז) תִּפְלָה
 לְמוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, תִּפְלָה דָּא דְלִית
 בְּגִינִייה בְּבַר נָשׁ אַחְרָא. (תהלים פו) תִּפְלָה לְדוֹד, תִּפְלָה
 דָּא אִיהִי תִפְלָה, דְּלִית בְּגִינִייה בְּמִלְכָּא אַחְרָא. תִּפְלָה
 לְעָנִי, תִּפְלָה אִיהִי מֵאֵינוֹן תִּלְתָּא. מָאן חֲשִׁיבָא
 מִכְּלָחוּ. הָוִי אִימָא תִפְלָה דְעָנִי. תִּפְלָה דָּא, קָדִים
 לְתִפְלָה דְמוֹשֶׁה. וְקָדִים לְתִפְלָה דְדוֹד, וְקָדִים לְכָל
 שְׂאָר צְלוֹתִין דְעָלְמָא.

מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְעָנִי אִיהוּ תְבִיר לְבָא. וּכְתִיב,
 קָרוֹב יי לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְגו'. (תהלים לד) וּמִסְכְּנָא
 עֲבִיד תְּדִיר קְטָטָה בְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא. וְקוּדְשָׁא
 בְּרוּךְ הוּא אֲצִית וְשָׁמַע מְלוֹי. בֵּינוֹן דְצִלִי צְלוֹתִיה,
 פִּתַח כָּל פְּנֵי רְקִיעִין, וְכָל שְׂאָר צְלוֹתִין דְקָא סְלָקִין
 לְעֵילָא, דְחִי לֹון הַהוּא מִסְכְּנָא תְבִיר לְבָא, דְכְתִיב
 תִפְלָה לְעָנִי כִי יַעֲטוּף. כִּי יַתְעַטֵּף מִיבְעֵי לִיָּה, מָאִי

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וְקוּדְמַת לְכָל שְׂאָר תִּפְלוֹת הָעוֹלָם.
 מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהָעָנִי הוּא שְׂבוּר לֵב,
 וְכַתּוּב (שם לד) קָרוֹב ה' לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְגו'. וְהָעָנִי
 עוֹשֶׂה תְּמִיד קְטָטָה בְּקוּדֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וְהַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַשֵּׁב וְשׁוֹמֵעַ דְּבָרָיו.
 בֵּינוֹן שְׁמֵתִפְלָתוֹ, פּוֹתַח כָּל חִלּוֹנוֹת
 הָרְקִיעִים, וְכָל שְׂאָר הַתִּפְלוֹת שְׁעוֹלָה
 לְמַעְלָה, דּוֹחָה אוֹתָן אוֹתוֹ עָנִי שְׂבוּר לֵב,

נִסִּים וּגְבוּרוֹת, שֶׁהָרִי בֶן הַשּׁוֹנְמִית הָיָה.
אָבֵל שְׁלֹשׁ הֵן שְׁנֵקְרָאוֹת תִּפְלָה: (תהלים ז)
 תִּפְלָה לְמוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, תִּפְלָה זוֹ שְׁאִין
 בְּמוֹתָהּ בְּאִישׁ אַחֵר. תִּפְלָה לְדוֹד, תִּפְלָה זוֹ
 הִיא תִפְלָה שְׁאִין בְּמוֹתָהּ בְּמִלְךְ אַחֵר. תִּפְלָה
 לְעָנִי, תִּפְלָה הִיא מֵאוֹתָן שְׁלֹשׁ. מִי חֲשׁוּבָה
 מִכְּלָן? הָוִי אוֹמֵר תִּפְלַת הָעָנִי. תִּפְלָה זוֹ
 קוּדְמַת לְתִפְלַת מוֹשֶׁה, וְקוּדְמַת לְתִפְלַת דּוֹד,

כִּי יַעֲטֹף. אֵלֶּא אִיהוּ עֶבֶד עֲטוּפָא לְכָל צְלוֹתִין
דְּעֵלְמָא, וְלֹא עֲאֲלִין עַד דְּצְלוֹתָא דִּילִיה עֲאֲלֵת.

וְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא אָמַר, יִתְעַטְפוּן כָּל צְלוֹתִין,
וְצְלוֹתָא דָּא תִיעוּל לְגַבְאֵי. לָא בְּעִינָא
הָבֵא בִי דִינָא דִּידוּנֹן בֵּינָנָא, קָמְאֵי לִיהוּוּ תְרַעוּמִין
דִּילִיה, וְאַנָּא וְהוּא בְּלַחֲזֵדְנָא. וְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא
אֲתִיְחַד בְּלַחֲזוּדֵי, בְּאֵינוּן תּוֹרְעָמִין, בְּהָהוּא צְלוֹתָא,
דְּכְתִיב וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפּוֹךְ שִׁיחוֹ. לִפְנֵי יְיָ וְדָאֵי.

כָּל חִילֵי שְׁמַיָּא שְׂאֲלִין אֲלִין לְאֲלִין, קְדָשָׁא בְּרוּךְ
הוּא בְּמֵאֵי אֲתַעֲסֵק, בְּמֵאֵי אֲשַׁתְּדַל. אֲמַרִין,
אֲתִיְחַדָּא בְּתִיאֻבְתָּא בְּמֵאֲנִין דִּילִיה, בְּלָהוּ לָא יִדְעוּ
מָה אֲתַעֲבִיד מִהָהוּא צְלוֹתָא דְּמִסְכְּנָא, וּמִכָּל אֵינוּן
תּוֹרְעָמִין דִּילִיה. דְּלִית תִּיאֻבְתָּא לְמִסְכְּנָא, אֵלֶּא כִּד
שְׁפִיר דְּמַעוּי בְּתוֹרְעָמוּ, קָמְי מְלָכָא קְדִישָׁא. וְלִית

לשון הקודש

ברוך הוא מתיחד לבדו באותן התרעומות,
באותה תפלה, שכתוב ולפני ה' ישפך שיחו.
לפני ה' בודאי.

כל חילות השמים שואלים אלה לאלה: במה
מתעסק הקדוש ברוך הוא? במה משתדל?
אומרים: מתיחד בערנה בכלים שלו. כלם
לא יודעים מה נעשה מתפלת אותו עני ומכל
אותן תרעומותיו. שאין תאנה לעני אלא

שכתוב תפלה לעני כי יעטף. כי יתעטף
צריך לו לכתבו! מה זה כי יעטף? אלא הוא
עושה עטוף לכל תפלות העולם, ולא נכנסות
עד שנכנסת תפלתו.

והקדוש ברוך הוא אומר: יתעטפו כל
התפלות, ותפלה זו תכנס אלי. איני רוצה
כאן בית דין שידון בינינו. לפני יהיו
תרעומות שלו, ואני והוא לבדנו. והקדוש

תִּיאוּבְתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵלָא כִּד מְקַבֵּל לִזְנוּ,
וְאוֹשְׁרוֹ קַמִּיה וְדָא אִיהִי צְלוֹתָא, דְּעֵבִיד עֲטוּפָא לְכָל
צְלוֹתִין דְּעֵלְמָא.

מִלְשָׁה צִלִּי צְלוֹתִיה, וְאֶתְעַכְבַּב בְּמָה יוֹמִין בְּהֵאִי
תְּפִלָּה. דְּדוּד חֲמָא, דְּכָל פְּוִין, וְכָל תְּרַעִי
שְׂמִיָּא, בְּלָהוּ זְמִינִין לְאַפְתָּחָא לְמִסְכְּנָא, וְלִית בְּכָל
צְלוֹתִין דְּעֵלְמָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶצִּית מִיַּד,
בְּצְלוֹתָא דְּמִסְכְּנָא, בִּינֵן דְּחֲמִי הֵאִי, עֶבֶד גְּרַמִּיה עֲנִיָּא
וּמִסְכְּנָא, פָּשַׁט לְבוּשָׁא דְּמַלְכוּתָא, וְיָתִיב בְּאַרְעָא
כְּמִסְכְּנָא, אָמַר תְּפִלָּה. דְּכִתִּיב, תְּפִלָּה לְדוּד הִטָּה יִי
אֲזַנְדָּ עֲנִי. וְאִי תִימָא אֲמָאִי. בְּגִין כִּי עֲנִי וְאֲבִיוֹן אֲנִי.
אָמַר לִיה קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּדוּד, וְלֹאֵז מַלְכָּא אֲנִתְּ,
וְשְׁלִימָא עַל מַלְכִין תְּקִיפִין, וְאֶתְ עֶבֶד גְּרַמְדָּ עֲנִי
וְאֲבִיוֹן. מִיַּד אֶהְדֵּר צְלוֹתִיה בְּגִוּוֹנָא אַחְרָא, וְשִׁבְק
מְלָה דְּאֲבִיוֹן וְעֲנִי, וְאָמַר שְׂמַרְהָ נִפְשִׁי כִּי חָסִיד אֲנִי.

לְשׁוֹן הַקּוּדֻשׁ

מקשיב מִיַּד כְּמוֹ לְתַפְלַת הָעֲנִי. בִּינֵן שְׂרָאָה
אֵת זֶה, עֲשֵׂה עֲצֻמוֹ עֲנִי וּמִסְכֵּן. פָּשַׁט לְבוּשׁ
הַמַּלְכוּת וַיֵּשֶׁב עַל הָאָרֶץ כְּמוֹ עֲנִי וְאָמַר
תְּפִלָּה, שְׂבִתוּב (תהלים 135) תְּפִלָּה לְדוּד הִטָּה הִ'
אֲזַנְדָּ עֲנִי. וְאִם תֹּאמַר לְמָה? בְּגִלְלֵ כִּי עֲנִי
וְאֲבִיוֹן אֲנִי. אָמַר לוֹ הַקּוּדֻשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְּדוּד,
וְלֹא מְלָךְ אֶתְהָ, וְשׁוֹלֵט עַל מַלְכִים חֲזָקִים,
וְאֶתְהָ עוֹשֶׂה עֲצֻמְדָּ עֲנִי וְאֲבִיוֹן! מִיַּד הַחֲזִיר

בְּשׂוּפְדָּ דְּמַעוֹתָיו בְּתַרְעֻמַּת לְפָנֵי הַמְּלָךְ
הַקּוּדֻשׁ, וְאִין תִּאָּוָה לְקוּדֻשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵלָא
בְּשִׂמְקַבֵּל אוֹתָם וְנִשְׁפָּכִים לְפָנָיו. וְזוּהִי תְּפִלָּה
שְׂעוּשָׁה עֲטוּפָא וְעוֹטְפַת כָּל תְּפִלּוֹת הָעוֹלָם.
מִלְשָׁה הַתְּפִלָּה תְּפִלְתוֹ, וְהַתְּעַכְבַּב בְּמָה יָמִים
בְּתַפְלָה זוּ. דְּדוּד רָאָה שְׂפָל תְּחִלּוֹנוֹת וְכָל
שְׂעֵרֵי הַשָּׁמַיִם, בְּלָם מְזַמְנִים לְהַפְתֵּחַ לְעֲנִי
וְאִין בְּכָל תְּפִלּוֹת הָעוֹלָם שְׂהַקּוּדֻשׁ בְּרוּךְ הוּא

וְעַם כָּל דָּא כְּלָא הוּהּ בֵּיהּ בְּדוּד.

אָמַר לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר, שְׁפִיר קְאָמַרְתָּ. וְעַם כָּל דָּא
 (ס"א ועל דא) אַצְטְרִיךְ לִיהּ לְבַר נָשׁ דְּצִלִּי
 צְלוּתִיהּ, (למחוי תמן עני ואביון) לְמַעַבְדַּ גְּרַמְיָה עָנִי, בְּגִין
 דְּתִיעוּל צְלוּתִיהּ בְּכֻלָּא דְכָל עֲנִיִּים. דְּהָא כָּל נְטוּרֵי
 תְּרַעִין, לָא שְׁבָקִין הָכִי לְמִיעָאֵל, כְּמָה דְּשְׁבָקִין
 לְמַסְכְּנִין, דְּהָא בְּלָא רְשׁוּתָא עָאֲלִין. וְאִי עָבִיד בַּר
 נָשׁ גְּרַמְיָה, וְשׁוּי רְעוּתִיהּ תְּדִיר כְּמַסְכְּנָא, צְלוּתִיהּ
 סְלֻקָּא, וְאֶעְרַעַת בְּאֵינוּן צְלוּתִין דְּמַסְכְּנִין, וְאֶתְחַבְּרַת
 בְּהוּ, וְסֻלְקַת בְּחֻדְיָהּוּ, וּבְכֻלָּא דְלַהוֹן עָאֲלַת,
 וְאֶתְקַבְּלַת בְּרַעוּתָא קַמִּי מְלַכָּא קְדִישָׁא. (בְּהוּ).

דְּדוּד מְלַכָּא, שׁוּי גְּרַמְיָה בְּאַרְבַּעָה אַרְחִין, שׁוּי גְּרַמְיָה
 בְּחֻדְיָ מַסְכְּנִי. שׁוּי גְּרַמְיָה בְּחֻדְיָ חֲסִידִים. שׁוּי
 גְּרַמְיָה בְּחֻדְיָ עֲבָדִים. שׁוּי גְּרַמְיָה בְּחֻדְיָ אֵינוּן דְּמַסְרֵי

לשון הקודש

שְׁמִשְׂאִירִים אֶת הָעֲנִיִּים, שְׁהָרִי בְּלִי רְשׁוּת
 וּנְכַנְסִים. וְאִם עוֹשֶׂה אָדָם עֲצָמוּ וְשָׁם רְצוּנו
 תְּמִיד כְּעִנִּי, תְּפַלְתּוּ עוֹלָה וּנְפַגְשַׁת עִם אוֹתָן
 תְּפַלּוֹת הָעֲנִיִּים וּמִתְחַבְּרַת אִתָּן, וְעוֹלָה יַחַד
 אִתָּן וּנְכַנְסַת בְּכֻלָּן, וּמִתְקַבְּלַת בְּרַצוֹן לְפָנֵי
 הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ (בְּרַם).

דְּדוּד הַמֶּלֶךְ שָׁם אֶת עֲצָמוּ בְּאַרְבַּעָה דְרָכִים:
 שָׁם עֲצָמוּ יַחַד עִם עֲנִיִּים, שָׁם עֲצָמוּ יַחַד עִם

תְּפַלְתּוּ לְגוֹן אַחַר וְעוֹב דְּבַר אֲבִיוֹן וְעִנִּי,
 וְאָמַר שְׁמֵרָה נְפְשֵׁי כִי חֲסִיד אָנִי. וְעַם כָּל זֶה,
 הַכֹּל הִיָּה בְּדוּד.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, יָפָה אָמַרְתָּ, וְעַם כָּל זֶה
 (ועל זה) צְרִיךְ לְאָדָם שְׁמֵתְפַלֵּל תְּפַלְתּוּ (להיות שם
 עִנִּי וְאֲבִיוֹן) לְעִשׂוֹת עֲצָמוּ עִנִּי, כְּדִי שְׁתַּכְּנִם
 תְּפַלְתּוּ בְּכֻלָּל כָּל הָעֲנִיִּים. שְׁהָרִי כָּל שׁוּמְרֵי
 הַשְּׁעָרִים לֹא מִשְׂאִירִים כְּדִי לְהַכְּנִם כְּמוֹ

גְּרַמְיָיהוּ וְנַפְשֵׁיהוּ עַל קְדוּשַׁת שְׁמִיָּהּ. שְׁנֵי גְרַמְיָהּ
 בַּהֲדָרֵי מִסְכָּנָא. דְּכַתִּיב בִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי. שְׁנֵי גְרַמְיָהּ
 בַּהֲדָרֵי חֲסִידִים, דְּכַתִּיב שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי.
 בְּגִין דְּאַצְטְרִיךְ לִיָּה לְבַר נֶשׁ, דְּלֹא לְשׂוֹאֵה גְרַמְיָהּ
 רְשָׁע. וְאִי תִימָא אִי חָכִי לֹא יִפְרֵט חֲטָאוֹי לְעֵלְמִין.
 לֹא חָכִי. אֲלָא כַּד יִפְרֵט חֲטָאוֹי, בְּדִין אִיהוּ חָסִיד,
 דְּאֲתִי לְקַבְּלָא תְּשׁוּבָה, אֲפִיק גְרַמְיָהּ מִסְטָרָא בִישָׁא,
 דְּהָוָה בְּטַנוּפָא דִּילָהּ עַד הַשְׁתָּא, וְהַשְׁתָּא אֲתַדְּבַק
 בְּיִמִּינָא עֲלָאָה, דְּאִיהִי פְּשׁוּטָה לְקַבְּלָא לִיָּה.

וְלֹא תִימָא, דְּלֹא מְקַבֵּל לִיָּה קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא, עַד
 דְּיִפְרֵט חֲטָאוֹי מִיִּזְמָא דְּהָוָה בְּעֵלְמָא. (ס"א א' ח'כ')

אָן (א) אֵינִין (דף קצ"ה ע"ב) דְּאֲתַכְּסוּן מִנִּיָּה, דְּלֹא יָכִיל
 לְאֲדַבְּקָא. אֲלָא לֹא אֲצְטְרִיךְ לְפַרְשָׁא, בַּר אֵינִין
 דְּיִדְפַר מִנִּיָּהּ. וְאִי שְׁנֵי רְעוּתִיָּה בְּהוּ, כָּל אַחֲרָנִין

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

עֲצָמוּ מִצַּד הָרַע שְׁהָיָה בְּטַנְפַת שְׁלוֹ עַד
 עֲבָשׁוּ, וְכַעַת נִדְבַק בְּלִמִּין הַעֲלִיּוֹן, שְׁהִיא
 פְּשׁוּטָה לְקַבְּלוֹ.

וְלֹא תֹאמַר שֶׁלֹּא יִקְבְּלוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עַד שִׁיפְרֵט חֲטָאוֹי מִיּוֹם שְׁהָיָה בְּעוֹלָם, (א) אֵיכָּה
 (ק) אֵיכָּה (א) אוֹתָם שְׁהִתְכַּסּוּ מִמֶּנּוּ, שֶׁלֹּא
 יָכוּל לְהִגִּיעַ. אֲלָא לֹא צְרִיךְ לְפַרֵשׁ, פְּרֵט
 לְאוֹתָם שְׁיִזְכַּר מֵהֶם. וְאִם שֶׁם רְעוּנוֹ בְּהֶם,
 כָּל הָאֲחֵרִים נִמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם. שְׁהִי

חֲסִידִים, שֶׁם עֲצָמוּ יַחַד עִם עֲבָדִים, וְשֶׁם
 עֲצָמוּ יַחַד עִם אוֹתָם שְׁמוֹסְרִים עֲצָמָם וְנַפְשָׁם
 עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ. שֶׁם עֲצָמוּ עִם עָנִי, שְׁכַתּוֹב
 בִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי. שֶׁם עֲצָמוּ יַחַד עִם
 חֲסִידִים, שְׁכַתּוֹב שְׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי,
 מִשׁוּם שֶׁצְּרִיךְ הָאָדָם שֶׁלֹּא לְשִׁים עֲצָמוּ רְשָׁע.
 וְאִם תֹּאמַר, אִם כֵּן, לֹא יִפְרֵט חֲטָאוֹי
 לְעוֹלָמִים? לֹא כֵּן! אֲלָא בְּשִׁיפְרֵט חֲטָאוֹי, אִז
 הוּא חָסִיד, שֶׁבָּא לְקַבֵּל תְּשׁוּבָה. מוֹצִיא

אֶת־מִשְׁכַּן אֲבֹתֵי־יִשְׂרָאֵל. וְהָאֵלֹהִים תִּנְיָנוּ, אֵין בּוֹדְקִין חוֹרֵי
בֵּיתָא עֲלָאִין לְעִילָא, וְלֹא אֵינוֹן תַּתְּאִין לְתַתָּא בְּבִיעוֹר
חֲמִין. אֵלֹא כִּיִּן דְּבָדִיק בְּפֻּם חִיזוּ דְעֵינוֹי מַה דִּיכִיל
לְאֲדַבְּקָא, כִּלְאֵי אֶת־מִשְׁךְ בְּתַר דָּא, וְאֶת־כְּפִיל בְּחֵדִיהָ.

וְהָכִי גִרְסִינוּ בְּנִגְעִים, אֲרַבַּע וְעֶשְׂרִין רָאשֵׁי אִבְרָם
אֵינוֹן דְּלֹא מְטַמְּאִין מִשּׁוּם מַחְיָה. וְכֹהֵנָא לֹא
הָוָה אֲטַרַח אֲבֹתֵי־יִשְׂרָאֵל, וְהֵיִינוּ דְכֹתִיב, (ויקרא יג) לְכָל
מִרְאָה עֵינֵי הַכֹּהֵן. אֲתַר דִּיכִיל כֹּהֵנָא לְמַחְזֵי מַכְתְּשָׁא
בְּאַסְתַּכְלוּתָא חֲדָא, וְלֹא אֲעֲטְרִיד לְמֵאכָא גְרָמִיָּה,
וְלֵאֲרַמָּא עֵינוֹי הָכָא וְהָכָא. אוֹף הָכִי. לֹא אֲעֲטְרִיד
לְפִרְטָא חֲטָאוֹי (למבטעי) מִן יוֹמָא דְהָוָה, דְאֵינוֹן חוֹרֵי
בֵּיתָא תַּתְּאִין, וְלֹא אֵינוֹן דְאֶתְכֶסוּ, דְלֹא יְכִיל
לְאֲדַבְּקָא, דְאֵינוֹן חוֹרֵי בֵּיתָא עֲלָאִין לְעִילָא. (ס"א אֵלֹא)
תָּא חֲזֵי לְכָל מִרְאָה עֵינֵי הַכֹּהֵן, וְכִלְהוּ אֶת־מִשְׁכַּן
אֲבֹתֵי־יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא שְׁנֵי דָוִד גְרָמִיָּה גּוֹ חֲסִידִים.

לשון הקודש

(ויקרא יג) לְכָל מִרְאָה עֵינֵי הַכֹּהֵן. מְקוֹם שְׂיָכוּל
לְרֵאוֹת מַכְתֵּשׁ בְּהַסְתַּכְלוּת אַחַת, וְלֹא צְרִיךְ
לְהַנְמִיד אֶת עַצְמוֹ וּלְהַרְיֵם עֵינוֹ כִּי אֵין וְכֵאֵין. גַּם
כִּי לֹא צְרִיךְ לְפָרֵט חֲטָאוֹי (לכפש) מִיּוֹם שְׁהֵיָה,
שְׁהֵיָה חוֹרֵי הַבַּיִת הַתַּחְתּוֹנִים, וְלֹא אֵלוֹ
שְׁהֵיָה כֶּסֶף שְׂלֵא יְכוּל לְהַגִּיעַ, שְׁהֵם חוֹרֵי הַבַּיִת
הָעֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה, (אלא) כֵּן רָאָה, לְכָל מִרְאָה
עֵינֵי הַכֹּהֵן. וְכִלְהוּ גַם מְשַׁכְּמִים אַחֲרֵיהֶם. וְעַל זֶה

לְמַדְנוּ, אֵין בּוֹדְקִים חוֹרֵי הַבַּיִת הָעֲלִיוֹנִים
לְמַעְלָה, וְלֹא אוֹתָם תַּחְתּוֹנִים לְמַטָּה בְּבִיעוֹר
חֲמִין. אֵין כִּיִּן שְׂבָדֵק כְּפִי מִרְאָה עֵינוֹי מַה
שְׂיָכוּל לְהַגִּיעַ, הַכֵּל נִמְשָׁךְ אַחֲרֵי זֶה
וְהַתְּכַפֵּל יַחַד אֶתוֹ.

וְכִי גִרְסֵנוּ בְּנִגְעִים: עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה רָאשֵׁי
אִבְרָם הֵם שְׂלֵא מְטַמְּאִים מִשּׁוּם מַחְיָה.
וְהַכֹּהֵן לֹא טוֹרַח אַחֲרֵיהֶם, וְהֵיִנוּ מַה שְׂכַתּוּב,

שְׁנֵי גֵרְמִיּוֹת בְּהַדֵּי עֲבָדִים, וְדִבְתִּיב, (תהלים קכג) הִנֵּה כְּעֵינֵי
 עֲבָדִים אֵל יְד אֲדוֹנֵיהֶם. וְדִבְתִּיב, (תהלים פו) הוֹשַׁע
 עַבְדְּךָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵי. שְׁנֵי גֵרְמִיּוֹת בְּהַדֵּי אֵינּוֹן דְּמִסְרֵי
 נַפְשֵׁיהוּ עַל קְדוּשַׁת שְׁמִיּוֹת. וְדִבְתִּיב, (תהלים פו) שִׁמְחַ
 נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ יִי נַפְשִׁי אִשָּׁא. בְּכָל הַיָּמִים אֲרַבֵּעַ,
 עֲבַד גֵּרְמִיּוֹת דְּדוֹד מִלְּכָא קִמֵּי מָאֲרִיָּה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲרִימִית יְדֵי בְּעָלוּ לְקִמֵּי מִלְּכָא
 קִדִּישָׁא. דְּהָא תְּנִינָן, אָסוּר לִיָּה לְבַר נָשׁ
 לְאַרְמָא יְדוּי לְעֵילָא, בַּר בְּעָלוּ, וּבְבַרְכָּאן וְתַחְנוּנִים
 לְמָרִיָּה. וְדִבְתִּיב, (בראשית יד) הֲרִימוֹתֵי יְדֵי אֵל יִי אֵל
 עֲלִיּוֹן, וּמִתְרַגְּמִנָן, אֲרִימִית יְדֵי בְּעָלוּ, דְּהָא אֶצְבָּעָאן
 דִּיְדִין מְלִין עֲלָאִין אֵית בְּהוּ. וְהַשְׁתָּא אֲנָא הָכִי
 עֲבִידְנָא. וְאֲמִינָא דְּכָל מָאן דְּאֵלִין אֲרַבֵּעַ יְסַדֵּר קִמֵּי
 מָאֲרִיָּה, וְעָבִיד גֵּרְמִיּוֹת בְּרַעוּתָא, בְּתַקוּנָא דָּא בְּדִקָּא
 יָאוּת, בְּתַקוּנָא דָּא לָא תַתְּדַר צְלוּתִיהָ בְּרִיקְנִיָּא.

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הֲרַמְתִּי יְדֵי בְּתַפְלָה לְפָנֵי
 הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. שְׁהָרֵי שְׁנִינּוּ, אָסוּר לּוֹ לְאָדָם
 לְהָרִים יְדָיו לְמַעְלָה פֶּרֶט לְתַפְלָה, וּבְבַרְכּוֹת
 וּבְתַחְנוּנִים לְאֲדוֹנוֹ, שְׂכַתוֹב (בראשית יד) הֲרַמְתִּי
 יְדֵי אֵל ה' אֵל עֲלִיּוֹן, וּמִתְרַגְּמִים: הֲרַמְתִּי יְדֵי
 בְּתַפְלָה. שְׁהָרֵי בְּאֶצְבָּעוֹת הַיָּדַיִם יֵשׁ דְּבָרִים
 עֲלִיּוֹנִים. וְכַעַת כֹּךְ אֲנִי עוֹשֶׂה, וְאֹמֵר שְׂכַל מִי
 שְׂאֲרַבֵּעָה אֵלּוּ יְסַדֵּר לְפָנֵי אֲדוֹנוֹ וְעוֹשֶׂה עֲצָמוֹ

שֵׁם דְּדוֹד עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הַחֲסִידִים.

הוּא שֵׁם עֲצָמוֹ יַחַד עִם עֲבָדִים, שְׂכַתוֹב (תהלים
 קכג) הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יְד אֲדוֹנֵיהֶם. וְכַתּוּב
 (שם פו) הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵי. שֵׁם עֲצָמוֹ עִם
 אוֹתָם שְׂמִסְרוֹ נַפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ, שְׂכַתוֹב
 (שם) שִׁמְחַ נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ ה' נַפְשִׁי אִשָּׁא.
 בְּכָל הָאֲרַבְּעָה הִלְלוּ שֵׁם עֲצָמוֹ דְּדוֹד הַמֶּלֶךְ
 לְפָנֵי אֲדוֹנוֹ.

בְּקִדְמֵיתָא עֶבֶד, לְסִדְרָא שְׁבֻחָא קִמֵּי מְאִרְיָה,
 וְלִזְמַרָא קִמֵּיָהּ. וְדָא בְּתוֹשְׁבֵתָן דְּקִמֵּי
 צְלוֹתָא. וְלִבְתַּר עֶבֶד, לְבְתַר דְּצִלֵּי צְלוֹתָא דְעֵמִידָה,
 אִיהוּ עֲבָדָא דְסִדְר צְלוֹתָא דְמְאִרְיָה. וְלִבְתַּר עֶבֶד,
 לְבְתַר דְּצִלֵּי כָּל צְלוֹתֵיהּ, וְאֶזִּיל לֵיהּ, וְעַל דָּא דָּוִד
 תְּלַת זְמַנִּין עֶבֶד גְּרַמְיָה בְּצְלוֹתָא דָּא עֶבֶד. דְּכְתִיב
 הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵי. שְׁמַח נַפְשׁ עַבְדְּךָ. וְכְתִיב
 תְּנָה עֵזְךָ לְעַבְדְּךָ. הָא תְּלַת זְמַנִּין, אֲצַטְרִיךְ
 (תהלים פו) לְשׁוֹאֵה גְרַמְיָה עֶבֶד.

לְבְתַר לְשׁוֹאֵה גְרַמְיָה גּוֹ אֵינּוֹן דְּמִסְרֵי נַפְשֵׁיהּ עַל
 קְדוּשַׁת שְׁמֵיהּ, וְהֵינּוּ בִּיחּוּדָא דְשְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל, דְּכָל מָאן דְּשׁוֹי תְּכִי רְעוּתֵיהּ בְּהַאי קְרָא,
 אֲתַחֲשִׁיב לֵיהּ בְּאֵלוּ מִסַּר נַפְשֵׁיהּ עַל קְדוּשַׁת שְׁמֵיהּ.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּתַפְלָה זוּ עֶבֶד, שְׁכָתוּב הוֹשַׁע
 עַבְדְּךָ אֶתְּהָ אֱלֹהֵי. שְׁמַח נַפְשׁ עַבְדְּךָ. וְכְתוּב
 (תהלים פו) תְּנָה עֵזְךָ לְעַבְדְּךָ. הָרִי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
 צְרִיךְ לְשִׁים עֲצָמוּ עֶבֶד.

אַחַר כֵּן לְשִׁים עֲצָמוּ תוֹךְ אֵלוּ שְׁמִסְרוּ נַפְשָׁם
 עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ, כְּלוּמַר בִּיחּוּד שֶׁל שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל. שְׁכָל מִי שְׁשָׂם כֵּן רְצוֹנוֹ בְּזוֹהַ הַפְּסוּקָה,
 נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוּ מִסַּר עֲצָמוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם.

כְּרְצוֹן בְּתַקוּן זֶה כְּרָאוּי, בְּתַקוּן זֶה לֹא תַחֲזוֹר
 תְּפַלְתּוּ רִיקָם.

בְּתַחֲלָה עֶבֶד - לְסִדְר שְׁבֻחַת לְפָנֵי אֲדוֹנוֹ
 וְלִזְמַר לְפָנָיו, וְזוֹה בְּתַשְׁבְּחוֹת שְׁלִפְנֵי
 הַתְּפִלָּה. אַחַר כֵּן עֶבֶד לְאַחַר שְׁהַתְּפַלֵּל
 תְּפַלְתַּת עִמִּידָה, הוּא עֶבֶד שְׁסִדְר תְּפַלְתַּת
 אֲדוֹנוֹ. אַחַר כֵּן עֶבֶד אַחַר שְׁהַתְּפַלֵּל כָּל
 תְּפַלְתּוֹ וְהִלְךְ לוֹ. וְעַל זֶה עָשָׂה עֲצָמוּ דָּוִד